

Arrest

nr. 210 709 van 9 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 28 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beschikt over de Ghanese nationaliteit en werd geboren op 5 mei 1984 in Kumasi. U groeide op en woonde in Ghana in Asuboni Rails waar u in 2014 een homoseksuele relatie begon met een dorpsgenoot, Ridouane. In oktober 2016 begon uw partner hevig te bloeden nadat jullie seksuele relaties hadden. Hij werd naar het ziekenhuis gebracht waar de artsen vaststelden dat uw partner gepenetreerd werd. Er werd hem gevraagd met wie hij geslapen had en hij gaf toen toe dat hij met u geslapen had.

De ouders van uw partner gingen hierna naar de chef van uw dorp om hem dit te vertellen. Hij riep daarop verschillende jongeren van uw dorp bijeen die u thuis moesten gaan halen. Voor deze bij u thuis aankwamen werd u opgebeld door een vriend van u die u waarschuwde voor de menigte die op weg was naar uw huis. U vluchtte daarop meteen weg naar de brousse, achtervolgd door een menigte mensen. U ging naar uw nonkel in Afosu die naar uw moeder belde en zij legde hem uit waarom u uit uw dorp was weggevlucht. Drie dagen later kwamen er ook bij uw nonkel mensen langs die naar u op zoek waren. Uw oom legde daarna uw probleem uit aan een blanke vriend van hem, Kunta, die u dan meenam naar Accra waar hij een visum voor Italië bewoog. U vertrok daarna op 15 november 2016 met het vliegtuig uit Ghana en ging naar Italië. U reisde daarna door naar België waar u aankwam op 16 februari 2017 en er asiel aanvraag op 24 maart 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Ten eerste moet er opgemerkt worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat u homoseksueel zou zijn en homoseksuele relaties zou gehad hebben in Ghana.

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS voor de eerste keer gevraagd werd op welke leeftijd u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot mannen, wanneer het voor u begon te dagen dat u op mannen viel, zei u dat u toen **17 jaar oud** was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15).

Gevraagd hoe u dat bij uzelf merkte, zei u dat u dromen had tijdens uw slaap waarin u droomde dat u met een man sliep. U vertelde dit aan een oudere vrouw in uw dorp die dromen zou kunnen uitleggen en die zei u dat het normaal is dat u over seks droomt omdat u volwassen aan het worden was maar dat het niet normaal is om te dromen over seks met een andere man en dat uw rare droom haar stoorde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15).

Gevraagd wanneer u, buiten in uw dromen, besepte dat u aangetrokken werd tot andere mannen, zei u enkel dat u die dromen bleef hebben, zeep gebruikte om te masturberen en **voor het eerst met een man sliep toen u 27 jaar oud was.**

Wanneer er u dan gevraagd werd of er een moment in uw leven was waarop u besepte dat u homoseksueel was, zei u dat er een dergelijk moment was, toen u **28 jaar** oud was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15).

Er werd u dan gevraagd of u niet juist gezegd had dat u voor het eerst met een man sliep toen u 27 jaar oud was, waarop u zei dat er u gevraagd werd wanneer u voor het eerst gevoelens kreeg voor een man. U werd er dan op gewezen dat de vraag was wanneer u voor het eerst besepte dat u homoseksueel was en aangetrokken werd tot andere mannen, waarop u opnieuw zei dat u die zekerheid kreeg toen u **28 jaar** oud was.

Gevraagd hoe u die zekerheid kreeg, zei u dat dit kwam omdat u meerdere dromen kreeg tijdens uw slaap en dat het steeds dezelfde droom was. Gevraagd of het dan enkel door die dromen kwam dat u dit beseftte, zei u ook dat u naar heteroseksuele pornofilms keek maar dat deze films u niet aanspraken. U werd er dan opnieuw op gewezen dat u zelf zei dat u voor het eerst met een andere man sliep toen u 27 jaar oud was en toen er u dan gevraagd werd of u op dat moment al zeker wist of u homoseksueel was, zei u dat dit het inderdaad zo was en dat u dus jonger was dan 28 jaar oud (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16).

U zei dat u voor het eerst met een andere man sliep toen u 28 jaar oud was, Fosta, die u kende van vroeger op school. Toen u 27 jaar oud was, kwam hij op bezoek naar uw dorp nadat hij verhuisde naar een ander dorp. Hij vroeg zich af of u homo was omdat hij gehoord had dat u nog niet getrouwd was waarop u hem zei dat u geen homoseksueel bent. Fosta zou u dan gezegd hebben dat hij wel homo was waarna u hem vroeg dat te zweren vooraleer u iets over uw situatie kon zeggen tegen hem. Hij zweerde het waarna u hem vertelde dat u altijd seks met andere mannen zag in uw dromen maar dat u het nog nooit gedaan had. Hij zou u dan gezegd hebben dat jullie samen kunnen slapen zodat u dan kon zien of u bent zoals u zich in uw dromen zag of niet (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16).

Er werd u dan gevraagd of er voor dat moment, buiten in uw dromen, een moment was waarop u beseftte dat u homo was en u zei dat u ook al "tekenen" gekregen had in wakkere toestand dat u aangetrokken werd tot mannen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16). Als voorbeeld van die tekenen, zei u dat u aangetrokken werd tot mannen met grote, ronde billen. Gevraagd wanneer dat voor het eerst gebeurde, dat u die gevoelens had, zei u dat u dat beseftte wanneer u wakker werd, na uw dromen. Gevraagd hoe oud u was toen u dat voor het eerst beseftte, zei u dat u toen **een beetje ouder dan 20 jaar** was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17).

Wanneer er u dan gevraagd werd of u op dat moment wist dat u homoseksueel was of u nog twijfelde, zei u dat u "de tekenen" zag maar dat u niet zeker was. Gevraagd wat er u deed twijfelen, zegt u dan dat u niet twijfelde maar dat u "de tekenen van homoseksualiteit zag". U zei daarna dat u met 100 procent zekerheid wist dat u homoseksueel was toen u "tussen 25 en 28 jaar oud was". Gevraagd hoe u dan die zekerheid kreeg, zei u dat dit kwam omdat u "uw gedachten kon beheersen" en toen er u gevraagd werd wat u daarmee bedoelt, zei u dat u "slim genoeg was om te beseffen dat u homoseksueel bent" (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17).

Er moet dus vastgesteld worden dat u eerst verklaarde dat u 17 jaar oud was toen u beseftte dat u aangetrokken werd tot andere mannen omdat u over seks met andere mannen droomde. Wanneer er u dan gevraagd werd wanneer u dat beseftte, buiten in uw dromen, in wakkere toestand dus, zei u dat u voor het eerst met een man sliep toen u 27 jaar oud was, 10 jaar later dus. Daarna zegt u dan dat u 28 jaar oud was toen u beseftte dat u homoseksueel was, wat dus zou betekenen dat u met een andere man sliep voor u zeker wist dat u homoseksueel was. Zelfs wanneer u er dan op gewezen werd dat u zelf verklaard had dat u voor de eerste keer met een andere man sliep toen u 27 jaar oud was, verklaarde u opnieuw dat u zeker wist dat u homo was toen u 28 jaar oud was en zei u dat u die zekerheid kreeg omdat u steeds dezelfde droom kreeg en omdat heteroseksuele pornofilms u niet aanspraken. Wanneer er u dan gevraagd werd of u, op het moment dat u voor de eerste keer met een andere man sliep, al zeker wist dat u homoseksueel was, zegt u dan dat het inderdaad zo is en dat u dus jonger dan 28 jaar was op het moment dat u zeker wist dat u homoseksueel was.

Gevraagd hoe u die zekerheid kreeg, zei u dat dit kwam omdat u meerdere dromen kreeg tijdens uw slaap en dat het steeds dezelfde droom was. Gevraagd of het dan enkel door die dromen kwam dat u dit beseftte, zei u ook dat u naar heteroseksuele pornofilms keek maar dat deze films u niet aanspraken. U werd er dan opnieuw op gewezen dat u zelf zei dat u voor het eerst met een andere man sliep toen u 27 jaar oud was en toen er u dan gevraagd werd of u op dat moment al zeker wist of u homoseksueel was, zei u dat dit het inderdaad zo was en dat u dus jonger was dan 28 jaar oud (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16).

Er moet dus ten eerste vastgesteld worden dat u weinig doorleefd kan vertellen over het moment waarop u beseftte dat u aangetrokken werd tot mannen en over het moment waarop u zeker was over uw seksuele geaardheid en ten tweede moet er vastgesteld worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over hoe oud u was op het moment dat u zeker zou geweest zijn over uw seksuele geaardheid.

Toen er u, tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, gevraagd werd of er soms over homoseksualiteit gesproken werd in uw omgeving, zei u dat uw vrienden Yao en Mike uit uw dorp ook homoseksueel zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.20). Gevraagd wat zij dan zeiden over homoseksualiteit, zei u enkel dat ze ook homoseksueel zijn en dat jullie elkaar kennen. U zei verder dat zij u zelf gezegd zouden hebben dat zij homoseksueel zijn, tijdens een gesprek. Het was een gesprek over vrouwen, trouwen en kinderen krijgen en jullie zouden gezegd hebben tegen elkaar **dat je als homoseksueel meer op je gemak bent** - wat reeds een zeer opmerkelijke verklaring is in een homofoob land. Toen er u gevraagd werd of Yao en Mike u dan gezegd hadden "we zijn op ons gemak, we zijn homo", bevestigde u dit. Gevraagd of u dan ook aan hen zei dat u homo was, bevestigde u dit en gevraagd hoe oud u was toen u dat gesprek had, zei u dat u ongeveer 25 jaar oud was toen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.20).

Dit betekent dus dat u zichzelf al als homoseksueel kenbaar maakte aan andere mensen in uw dorp toen u 25 jaar oud was. U had, zoals hierboven al aangehaald, nochtans verklaard dat u voor het eerst seks had met een andere man, Fosta toen u 27 jaar oud was en dat u hem, vooraleer jullie samen sliepen, verteld had dat u over seks met andere mannen droomde waarna hij u gezegd zou hebben dat jullie samen kunnen slapen "om te zien of u bent zoals u zich in uw dromen zag of niet". Opnieuw moet er dus vastgesteld worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het moment waarop u zou geweten hebben dat u homoseksueel bent.

Daarnaast moet er ook opgemerkt worden dat uw verklaringen over hoe u zich voelde op het moment dat u besepte dat u aangetrokken werd tot andere mannen en over hoe u omging met het besef dat u homoseksueel bent in een homofoob land als Ghana, allerm minst doorleefd waren.

Toen er u gevraagd werd wat er in u opkwam toen u voor het eerst besepte dat u zich aangetrokken voelde tot andere mannen, zei u enkel dat u in uw hoofd stak dat het niet doenbaar zou zijn om met een andere man te slapen in uw land (zie notities persoonlijk onderhoud p.17). Gevraagd of u het er moeilijk mee had om uw seksuele geaardheid te aanvaarden, zei u dat de moeilijkheid die u had eruit bestond dat u moest bloeden toen u voor het eerst met een andere man sliep. U werd er dan op gewezen dat er u niet gevraagd werd naar fysieke moeilijkheden maar naar uw gevoelens en emoties en er werd u dan gevraagd of het moeilijk was voor u om te aanvaarden dat u homoseksueel was en niet heteroseksueel. U antwoordde daarop dat de andere moeilijkheid voor u was dat u niet altijd een andere partner kon vinden. Wanneer er u dan uitgelegd werd dat er gevraagd wordt naar wat er zich in uw hoofd afspeelde toen u besepte dat u dat u homoseksueel was en er u gevraagd werd of dit moeilijk was voor u om te aanvaarden of niet, zei u dan enkel; "ik aanvaardde dat, het feit dat ik homoseksueel ben".

Wanneer er dan gevraagd werd wat u dacht, wat er in u omging toen u besepte dat u homoseksueel was, gegeven de homofobe maatschappij in Ghana, zei u enkel dat u dacht dat het niet evident zou zijn iemand te vinden om mee samen te wonen. Ook toen er u gevraagd werd hoe u uw toekomst als homoseksueel zag in een land als Ghana waar homoseksuelen niet getolereerd worden, zei u enkel dat u simpelweg hoopte dat de dingen gingen evolueren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.19).

Toen er u, tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, gevraagd werd op welke leeftijd u wist dat homoseksualiteit taboe is in Ghana, zei u dat u dit wist vanaf dat u 20 jaar oud was. U legde uit dat u toen hoorde dat er een homoseksueel opgepakt en in brand gestoken werd. Gevraagd of u daarvoor dan niet wist dat homoseksualiteit taboe was, zei u dat u het daarvoor, voor u het op radio en televisie hoorde, niet wist dat het verboden was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17).

Zoals hierboven al beschreven had u al gezegd dat u droomde over seks met andere mannen toen u 17 jaar oud was en toen over uw dromen ging vertellen aan een vrouw in uw dorp die dromen zou kunnen uitleggen. Er werd u dan gevraagd wat die vrouw, Sisi, u zei toen u haar uw droom vertelde, waarop u zei dat ze u zei dat het geen goede droom was. Gevraagd waarom het geen goede droom was, zei u dat die vrouw u zei dat het normaal is voor een volwassen man om over seks te dromen maar niet over seks met een andere man. Gevraagd of u op dat moment dan wist dat homoseksualiteit slecht gezien wordt door de maatschappij in Ghana, dat het taboe was, zei u dat u dan niet begrepen had dat het een taboe was. U werd er dan op gewezen dat die vrouw u toch gezegd had dat het niet normaal was om dromen te hebben over andere mannen, zei u dat ze dat inderdaad zei maar dat u het niet serieus opnam. Toen er u dan gevraagd werd of u ook met andere mensen sprak over die dromen zei u dat u dit niet deed omdat andere mensen dan hetzelfde zouden zeggen.

Gevraagd wat u daarmee bedoelt, zei u dat wanneer u dat aan iemand zou zeggen, dat ze het zullen doorzeggen en dat ze dan zullen zeggen dat je **als een duivel bent**. Gevraagd waarom ze dat zouden zeggen, zei u enkel "zo is het" (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.18).

Hoewel u dus zegt dat u, toen u 17 jaar was, nog niet zou geweten hebben dat homoseksualiteit taboe was in Ghana, zegt u ook dat u enkel aan die vrouw vertelde over uw dromen en niet aan andere personen omdat die dan zullen zeggen dat u als een duivel bent. Dit toont dus aan dat u zich er wel zeer goed van bewust zou zijn geweest dat mensen in Ghana erg negatief staan tegenover homoseksualiteit. Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen.

Omwille van uw vele tegenstrijdige en niet doorleefde verklaringen over het moment waarop u zou beseft hebben dat u homoseksueel bent, hoe u omging met het besef van uw seksuele geaardheid en het moment waarop u zou beseft hebben dat homoseksualiteit taboe is in Ghana, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u homoseksueel zouden zijn.

Er kan dan ook geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in uw dorp in Ghana vervolgd zou worden omwille van uw seksuele geaardheid.

Daarbovenop moet er ook vastgesteld worden dat u erg weinig wist te vertellen over de 2 partners die u zou gehad hebben in Ghana.

Over de persoon waarmee u voor de eerste keer seksuele betrekkingen zou gehad hebben, Fosta, wist u niet wat zijn achternaam is (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4), wist u niet in welk dorp hij woonde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.20), wist u niet hoe zijn ouders heten en wist u niet of hij broers of zussen had (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.21).

Over uw partner Ridouane verklaarde u dat u met hem een relatie begon in 2014 maar ook zijn familienaam zei u niet te kennen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4). Gevraagd hoe de ouders van Ridouane heten, zei u **dat u zijn ouders niet kende** omdat hij enkel met zijn zus in het dorp woonde. De naam van het dorp waar hij van afkomstig was zei u niet te kennen en u zei ook niet te weten hoe oud Ridouane is. Toen er u dan gevraagd werd of zijn ouders vaak naar uw dorp kwamen, zei u dan dat ze de gewoonte hebben om te komen en dat hij u zijn moeder 1 keer toonde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.22).

Hoewel u dus eerst zei dat u niet weet hoe zijn ouders heten omdat u hen niet kende, zegt u daarna dan dat zijn ouders regelmatig naar het dorp kwamen en dat hij u zijn moeder 1 keer toonde.

Wanneer er u dan gevraagd werd wat er u aantrok in de persoonlijkheid van Ridouane, zei u dat zijn achterste u aantrok. U werd er dan op gewezen dat dit een fysiek kenmerk is en opnieuw gevraagd wat er u aantrok in zijn persoonlijkheid, karakter, zei u dat u zijn lach apprecieerde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.22). Ook de verklaringen over uw partner zijn dus weinig doorleefd te noemen.

Omwille van de hierboven aangehaalde argumenten kon u het dan ook niet aannemelijk maken dat u homoseksueel zou zijn. Bijgevolg kon er in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw relaas legde u de volgende documenten neer; uw rijbewijs, uw kieskaart en uw kaart van uw gezondheidsverzekering. Uw identiteit wordt hier niet in twijfel getrokken, deze documenten veranderen dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève; de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980; de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980; het zorgvuldigheidsbeginsel en een beoordelingsfout.

De "[a]rgumenten die de toekenning van een beschermingsstatus aan verzoeker rechtvaardigen of tenminste, de vernietiging van de beslissing" luiden volgens het verzoekschrift:

"Verzoeker volhardt in zijn verklaringen dat hij een internationale bescherming wenst te worden toegekend omwille van zijn seksuele geaardheid.

II.1. Verzoeker legt uit dat hij 17 jaar oud was toen hij startte te dromen dat hij seks had met mannen. Hij sprak over die dromen met een oude vrouw die hem uitlegde dat het niet normaal was om te dromen over seks met een man en dat er geen goede droom was. (p. 18 gehoorverslag CGVS)

Verzoeker begreep toen dat hij daarover niet moest praten en dat hij als een duivel zou zijn beschouwen zou hij daarover spreken.

Het is echter pas later toen hij ongeveer 20 jaar oud was dat hij begreep dat homoseksualiteit "taboe" was in Ghana (in de zin van wettig verboden) aangezien hij toen naar de televisie startte te kijken en de radio startte te luisteren en daar hoorde dat het verboden was en dat een homoseksueel gepakt werd. (p. 17 gehoorverslag CGVS) Verzoeker legt uit dat er eerder geen elektriciteit was in zijn dorp en dat hij andere mensen niet had gehoord praten over het wettige verbod van homoseksuele betrekkingen.

Ons inziens is er geen tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoeker maar enkel een misverstand over de betekenis van het woord "taboe".

II.2. Verzoeker verklaarde dat hij bleef die dromen hebben, "nam zeep om te masturberen" (p. 15 gehoorverslag CGVS); daarmee bedoelde hij anale masturbatie.

Een paar jaren later sprak hij voor het eerst met andere mannen van zijn dorp over zijn dromen, namelijk Yao en Mike, die zelf homoseksueel waren. Over dit gesprek heeft verzoeker verklaard: " We waren aan het spreken over trouwen, kinderen krijgen, dat zal moeilijk zijn. We zeiden, als je homoseksueel bent, dan ben je op je gemak" (p.20 gehoorverslag CGVS). Verzoeker legt uit dat zij het een soort grapje was om te bedoelen dat iemand die homoseksueel is geen kind zal krijgen, wat zijn leven gemakkelijker zal maken. Hij was toen ongeveer 25 jaar oud.

Toen hij 27 jaar oud was heeft verzoeker zijn eerste seksuele betrekkingen gehad. Dat was met Fosta, een man met wie hij eerder naar school was geweest en die het dorp had verlaten. Over de omstandigheden waarin hij die relatie met Fosta heeft gehad en hoe hij zeker was dat hij ook homoseksueel was heeft verzoeker verklaard: (...)" (p. 16 gehoorverslag CGVS)

Hij is nadat hij die relatie heeft gehad met Fosta dat het duidelijk voor verzoeker is gebleken dat hij nooit een relatie zou kunnen hebben met een vrouw. Hij fantaseerde alleen maar over mannen. Verzoeker legt verder uit dat hij toen ook beseftte dat zich niet bereid voelde om een dubbel leven te hebben zoals het geval is voor veel homoseksuelen in Ghana die ook getrouwd zijn tot vrouwen om te vermijden dat de maatschappij hen als homo zou identificeren. Hij situeert dat moment rond 28 jaar oud.

We menen dat zijn verklaringen over hoe oud hij was op het moment dat hij zeker is geweest van zijn seksuele geaardheid niet tegenstrijdig zijn en dat verzoeker goed de verschillende stappen in de ontwikkeling van zijn besef van zijn seksuele geaardheid heeft kunnen uitleggen.

II.3. Over zijn gevoelens en hoe hij omging met het besef dat hij homoseksueel was in een homofob land, blijkt duidelijk uit het gehoorverslag dat wat echt een probleem was voor verzoeker is dat hij wist dat het moeilijk zou zijn om seksuele betrekkingen met mannen te hebben. Hij verklaarde "Ik stak in mijn hoofd, slapen met een man, dat zal niet denkbaar zijn in ons land. (...) Als ik aangetrokken werd ging ik naar het toilet en ging ik met zeep gaan masturberen" (p. 17 gehoorverslag CGVS)

Gevraagd of hij het er moeilijk mee had om zijn seksuele geaardheid te aanvaarden zei hij dat de moeilijkheid die hij had eruit bestond dat hij moest bloeden toen hij voor het eerst met een andere man slapen en, in het algemeen, dat hij niet altijd aan andere partner kon vinden. Voor de rest verklaarde hij "Ik aanvaarde dat, het feit dat ik homoseksueel ben. "

De verklaringen kaderen met de verklaringen van een persoon die zijn seksualiteit ervaart als een manier om seksueel plezier te hebben en zijn noden te bevredigen. Verzoeker heeft geen echte kritische bedenkingen over het feit dat hij homo is; hij heeft ook nooit echt een partner gehad waarop hij verliefd was. Het blijkt verder dat hij niet iemand is die gemakkelijk over zijn emoties kan spreken. Daaruit kan echter niet worden afgeleid dat hij geen homoseksueel is.

II.4. Over het feit dat hij weinig wist te vertellen over de twee partners die hij heeft gehad dient te worden opgemerkt

-dat hij maar een keer seksuele betrekkingen heeft gehad met Fotsa;

-dat Ridouane een seksueel partner was maar niet iemand op wie hij verliefd was; dat is de redenen waarom verzoeker verklaarde dat hij zich aangetrokken voelde door zijn achterste en zijn lach (p.22 gehoorverslag CGVS)

II.5. In het algemeen menen we dat uit de verklaringen van verzoeker niet kan worden afgeleid dat er geen geloof gehecht kan worden aan zijn seksuele geaardheid.

II. 6. Verzoeker heeft verder heel omstandige verklaringen afgelegd over de problemen die hij omwille van zijn seksuele geaardheid heeft gehad. (pp. 10 en 11 gehoorverslag CGVS)

Zijn verklaringen kaderen met de objectieve informatie over de situatie van homoseksuelen in Ghana. Uit een recent (januari 2018) verslag van het NGO Human Rights Watch -dat het titel « No choice but to deny who I am » - Violence and discrimination against LGBT People in Ghana draagt- blijkt dat homoseksuelen het risico lopen vervolgd te worden omwille van hun seksuele geaardheid in Ghana; dat zij frequent het slachtoffer zijn van fysieke geweld en van discriminatie; dat zij aangeslagen kunnen zijn door hun eigen familie en leden uit hun gemeenschap en dat de autoriteiten niet in staat zijn hen een effectieve bescherming te bieden aangezien, enerzijds, de wet die seksuele betrekkingen criminaliseert en, anderzijds, politieke en religieuze leiders homofobe verklaringen afleggen:

(...)

Op basis van die informatie menen we dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus omwille van zijn seksuele geaardheid en de vervolgingen waarvan hij al het slachtoffer is geweest. Die informatie tonen inderdaad aan dat er geen redenen bestaan om te denken dat verzoeker niet opnieuw vervolgd zou worden in geval van terugkeer naar Ghana.

Op subsidiaire wijze menen we dat die informatie tenminste zou ertoe leiden dat Uw Raad het CGVS verzoekt verdere onderzoeken te doen met betrekking tot het risico op vervolging, enerzijds, van personen omwille van hun seksuele geaardheid in Ghana en, anderzijds en meer specifiek, van verzoeker omwille van zijn seksuele geaardheid."

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht (zie ook dat verzoeker meldt dat er een beoordelingsfout werd begaan). De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bestreden beslissing bevat een omstandige motivering die verweerder doet besluiten: **"Omwille van uw vele tegenstrijdige en niet doorleefde verklaringen over het moment waarop u zou beseft hebben dat u homoseksueel bent, hoe u omging met het besef van uw seksuele geaardheid en het moment waarop u zou beseft hebben dat homoseksualiteit taboe is in Ghana, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u homoseksueel zouden zijn."**

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift (zie nr. II.1 – II.3) hoofdzakelijk beperkt tot het verwijzen naar zijn verklaringen zoals afgelegd bij verweerder en het ontkennen van de conclusies die verweerder trok uit deze verklaringen. Verzoekers verweer is niet dienstig aangezien het geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat verweerder een beoordelingsfout maakte bij de inschatting en beoordeling van verzoekers verklaringen.

Verzoeker stelt onder meer: "De verklaringen kaderen met de verklaringen van een persoon die zijn seksualiteit ervaart als een manier om seksueel plezier te hebben en zijn noden te bevredigen. Verzoeker heeft geen echte kritische bedenkingen over het feit dat hij homo is; hij heeft ook nooit echt een partner gehad waarop hij verliefd was. Het blijkt verder dat hij niet iemand is die gemakkelijk over zijn emoties kan spreken. Daaruit kan echter niet worden afgeleid dat hij geen homoseksueel is."

Dit kan echter niet aanvaard worden als nuttig verweer. Het is totaal niet aannemelijk dat iemand die beweert te zijn gevlucht uit een homofobe samenleving "geen echte kritische bedenkingen [heeft] over het feit dat hij homo is" en dat hij zijn seksuele geaardheid enkel "ervaart als een manier om seksueel plezier te hebben en zijn noden te bevredigen". Het is immers de homofobe samenleving die hem verhindert zijn seksualiteit op een normale wijze, zonder vrees ten aanzien van zijn persoon, te beleven. Verzoekers verklaringen herleiden de homoseksuele geaardheid tot een louter fysieke aangelegenheid hetgeen zijn geloofwaardigheid inzake deze vermeende geaardheid ondermijnt.

Aangezien homoseksualiteit niet wordt aanvaard in verzoekers land van herkomst is het evenmin aannemelijk dat hij bijzonder weinig concreet kon meedelen over de twee homoseksuele partners die hij zou hebben gehad. Verzoekers vergoelijkungen in het verzoekschrift (nr. II.4) zijn bijgevolg niet dienstig.

Gelet op voorgaande vaststellingen blijkt het dat de bestreden beslissing op goede gronden besloot tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid. De motivering dienaangaande vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

Het citeren van landeninformatie (nr. II.6.) kan de teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker brengt inzake de subsidiaire bescherming geen andere elementen bij dan deze ten grondslag aan zijn asielrelaas. Verzoeker toont gelet op het hoger vastgestelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS